

РЕШЕНИЕ

№ 7953

гр. София, 13.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10034** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е по реда на глава дванадесета от [Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от [ЗАНН](#).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., подадена чрез процесуален представител, срещу решение от 16.07.2019 г., постановено по НАХД № 2211 по описа на Софийски районен съд за 2019 година, 22 състав.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът прави оплакване за незаконосъобразност на изводите на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП били допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че нарушението е извършено при бездействие, считано законоустановения срок, до изтичането на който е следвало да се представи ГФО за 2017 г. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът, Кооперация „Синдикална взаимозастрахователна кооперация – СИБЗК“ чрез пълномощник - адв. С. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Представителят на СГП излага становище, че касационната жалба е основателна.

Касационен състав на АССГ, след проверка на оспорваното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на [чл. 218, ал. 2 от АПК](#), намира за

установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

С проверяваното решение Софийски районен съд е отменил обжалваното пред него Наказателно постановление (НП) № F 410172 от 07.01.2019г., издадено от директор на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ - С., с което на основание [чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството \(ЗСч.\)](#), на ответника е наложена имуществена санкция в размер на 20518,59 лева, за извършено нарушение на [чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.](#)

След като преценил фактическата обстановка, районният съд е достигнал до извод, че изложените в АУАН и в НП обстоятелства се установяват по недвусмислен и категоричен начин, което води на извод за осъществяване от обективна страна признаците на състава на административно нарушение по [чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.](#) Посочил е, че за санкционираното дружество е съществувало задължението да заяви и обяви в Търговския регистър годишен финансов отчет (ГФО) за 2017 г., което е следвало да бъде сторено най-късно към 30.06.2018 г. и с неизпълнение на това си задължение на вписаната в НП дата ответното дружество е извършило вмененото му административно нарушение. Същевременно съдът е приел, че при издаване на обжалваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на акта и обуславящи неговата отмяна. По същество е счел, че в оспорения НП, както и в АУАН не е посочена датата на извършване на нарушението, респективно кога е довършено. Като не е сторил това административния орган е нарушил правото на защита на санкционираното лице.

Съдът в настоящ състав приема, че изводът на въззивния съд за допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита, изразяващо не в обстоятелството, че не е посочена дата на която е извършено нарушението е неправилен. В настоящия казус забавянето в подаването на заявление за обявяване на ГФО е за срок от 56 дни след определената в [чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч](#) дата и е станало не по инициатива на самото задължено лице, а след откриване на пропуски за подаването му и изпратена покана от контролния орган. Преди всичко следва да бъде посочено, че твърдените съществени процесуални нарушения при издаване на НП, по отношение дата на извършване на нарушението не са осъществени. Образоването на административнонаказателното производство, съставянето на АУАН и издаването на НП, е станало при спазване на предвидените в [ЗСчетоводството](#) и в [ЗАНН](#) срокове, като органите на административнонаказателното производство формално са спазили изискванията, относими към съставянето на АУАН и издаването на НП, основно да посочат в какво от фактическа и правна страна приемат да се е изразило деянието, квалифицирано като административно нарушение.

Неоснователен е правния довод на СРС за непосочена дата на извършеното нарушение. В АУАН и в НП е посочен последния ден от срока за изпълнение на задължението-02.07.2016 г., а датата на извършване на скрепено със срок задължение е първият ден след изтичането на установения срок-03.07.2016 г., в случая. Мястото на извършване на нарушението е мястото за изпълнение на задължението-ТД на НАП-гр. С., офис "Център". Считано от 03.07.2017 г. нарушението се извършва. Районен съд не е отчел, че нарушението се извършва чрез бездействие и трае продължителен период от време, при което във всеки момент след 02.07.2018г. до момента на подаване на ГФО / когато се прекъсва бездействието/ то се извършва. В

този смисъл с посочването на отрязък от време заключен между 02.07.2018г. до 27.08.2018г. административно наказващия орган е уточнил периода на извършване на продълженото нарушение.

Съгласно посочената в НП като нарушена норма на [чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.](#), предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на [Търговския закон](#) - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година.

Според приложената санкционна норма на [чл. 74, ал. 1 от ЗСч.](#), който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Безспорно е, че към датата на издаване на НП ответното търговско дружество, е предприятие по смисъла на [ЗСч.](#), търговец по смисъла на [Търговския закон](#), и като такова е било длъжно да съставя и публикува в търговския регистър годишен финансов отчет на дружеството. Несъмнено от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че ГФО на дружеството за 2017 г. не е публикуван в Търговския регистър в срок до 30 юни 2017 г. /в случая 02.07.2018г/, с което от обективна страна се осъществява нарушението, описано в наказателното постановление.

Наложената санкция е правилно определена в законовия минимум предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път.

Касационните основания не се подкрепят от доказателствата по делото и са неоснователни. СРС е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното, 18 касационен състав, АССГ

РЕШИ:

Отменя решение от 16.07.2019 г., постановено по нах дело № 2211 по описа на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав за 2019 година и вместо него постанови Потвърждава НП № F 410172 от 07.01.2019г., издадено от директор на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – С..
Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.